

UDENRIGSMINISTERIET

Den 30. januar 1986

NOTITS

Spørgsmål rejst under drøftelser i folketingets markedsudvalg vedrørende art. 100 A

1. Det spørgsmål er blevet rejst, om det ville være muligt at få indført en særlig procedure, således at det allerede i forbindelse med en retsakts vedtagelse i medfør af art. 100 A kunne sikres, at en medlemsstat kunne håndhæve mere vidtgående regler af et nærmere bestemt indhold. Formålet hermed skulle være, at medlemsstaten allerede ved direktivets vedtagelse kunne skaffe sig sikkerhed for, at mere vidtgående nationale regler ikke senere blev underkendt.

En sådan procedure ville i realiteten være en forhåndsgodkendelsesprocedure. Dette ville næppe være i dansk interesse, fordi det ville give andre medlemsstater og Kommissionen indflydelse ikke bare på Fællesskabets retsakt, men også på indholdet af en mere vidtgående dansk regulering. I den forbindelse bemærkes, at det må antages at være lettere for Kommissionen og andre medlemsstater at sige nej i en godkendelsesprocedure end at påtage sig den tungere politiske og praktiske byrde, som ligger i et sagsanlæg.

Hertil kommer, at en godkendelsesprocedure i forbindelse med EF-reglernes vedtagelse ville kunne fratage medlemsstaten muligheden for på et senere tidspunkt, f.eks. 5-10 år efter EF-reglernes vedtagelse, at skærpe reglerne under hensyn til, hvad der anses for nødvendigt på dette tidspunkt.

Det bemærkes endvidere, at et dansk forslag om at drøfte en godkendelsesprocedure ville kunne genåbne diskussionen om, hvorvidt meddelelsen til Kommissionen om anvendelsen af mere vidtgående nationale forskrifter bør have opsættende virkning.

2. Det har endvidere været drøftet, om Danmark f.eks. seks år efter vedtagelse af EF-regler på grundlag af art. 100 A vil kun-

ne indføre mere vidtgående nationale foranstaltninger.

Dette spørgsmål kan besvares bekræftende. Art. 100 A, stk. 4 er udformet på en sådan måde, at en medlemsstat kan anvende nationale bestemmelser, som den finder nødvendige af grunde nævnt i art. 36, beskyttelse af arbejdsmiljøet eller det ydre miljø. Forudsætningen for klausulens anvendelse er, at Rådet med kvalificeret flertal har vedtaget en harmoniseringsforanstaltning.

Det må følge heraf, at en medlemsstat, selv om Rådet har vedtaget fælles regler, kan fastholde allerede eksisterende mere vidtgående regler, kan vælge umiddelbart i forbindelse med EF-reglernes vedtagelse og gennemførelse at udstede skærpede nationale regler, eller vælge i første omgang at anvende de fælles regler, men senere - i lyset af udviklingen - skærpe disse ved anvendelse af nationale regler.

Man kan således sige, at mens man under de gældende regler har et enstemmighedsprincip, således at enhver stat formelt kan modsætte sig både reglernes vedtagelse og senere ændring, vil de foreslåede regler indebære mulighed for vedtagelse med kvalificeret flertal, hvor hvert land bevarer muligheden for løbende at tilpasse reglerne til nye krav. En EF-regulering vil således ikke hæmme den dynamiske tilpasning til samfundsudviklingen.

Såfremt medlemsstaten vælger at anvende nationale bestemmelser, skal Kommissionen have meddelelse om disse bestemmelser, dvs. bestemmelses indhold.

3. Det er blevet drøftet, hvorvidt de nye regler i art. 100 A vil kunne have virkning for områder, hvor der allerede i medfør af